

RENOUACIÓ

Preus de subscripció

Un mes, 25 cènts. Número solt, 15 cènts.

Anuncis (Preu per mensualitats)

4.^{art} plana, 4 ptes. : 6.e, 2 ptes. : 12.e, 1 pta.

Intercalats i remitis, a preus convinguts

Periòdic quinzenal, portaveu de la Joventut Nacionalista Republicana Socialista (en constitució)

Els treballs se publiquen baix la sola i única responsabilitat dels autors. No's retornen originals

REDACCIÓ
CLAVÉ, 3

ADMINISTRACIÓ
PRIM, 60

Tots els treballs són de reproducció lliure, indicant tant sols la procedència

i Tots per Catalunya!

Avui, que nosaltres, joves, hem començat a entrar en la vida social activa i, no sols hem decidit entrar-hi, sino que'l nostre pensament volem que sigui escoltat i discutit, puix que no hià cap dupte que per la nostra juvenesa, molt ens toca encare apendre, del què ha sigut, és i esdevindrà en el món, en el què toca als problemes que indubtablement han de regenerar-lo, proclamem, per endevant, bo i discutint, l'intangibilitat de la nostra idea nacionalista.

Fa anys ja, que l'idea de Catalunya-Nació, vibra i plasma en el pensament col·lectiu català; i, encar en fà més que's mantén cobejada individualment i sense exterioritzar-se en cada un dels cervells catalans; més, com que els ideals tots, no poden deslligar-se de les circumstancies de temps i acció en els diferents moments polítics, pels quals un poble forçosament ha de romandre tal i com se trobi constituït en aquell respectiu moment històric que passa, és per això que'l moviment nacionalista de Catalunya, ha aparegut, unes voltes mort, que, més que mort, ha estat esmortuït; d'altres, indefinit, en raó de la diversificació de concepcions que cada agrupament o tendència nacionalista ha cregut per ver nacionalisme; i, per fi, que és com se troba en l'actualitat, desorientat, en el sentit de que l'actual nacionalisme se troba estrictament lligat amb els importants problemes polític, social i religiós.

Quan en temps de la cristallització del nostre moviment nacional, en la vida pública espanyola, que s'escaigué evidentment amb l'assoliment de la llibertat dels cubans, després de la brega amb els Estats Units d'Amèrica, el pensament catalanista no era altre que'l d'aplegar tots els cors catalans vers a l'allistament en les rengleres del catalanisme, aprofitant el descrèdit que l'Estat espanyol s'havia guanyat, de resultes de la pèrdua de les colònies cubana i filipina, i fins explotant el sentiment egoïsta col·lectiu que en l'industrialisme català s'havia desvetllat amb motiu de la supressió i pèrdua definitiva d'aquells mercats. Es d'allavors ensà que també'l ressorgiment literari prengué ufanà esplendorosa, circumstancia que fou causa i efecte alhora del desvetllament de la consciència catalana, fins allavors adormida.

Es d'ensà aquells temps, que després de celebrades les assemblees, organitzades per l'entitat capdal del catalanisme, l'«Unió Catalanista», que nasqueren en els diferents indrets de la patria catalana, les entitats catalanistes,

nescudes al sol escalf del sagrat amor a la patria i a les seves reivindicacions i aplegant a son entorn a tots els catalans, fossin quines fossin ses idees polítiques, religioses i socials. Baix aquest sol i únic objecte, s'aplegaren els catalanistes a Manresa, Reus, Balaguer, Olot i Girona, en quals assemblees sols s'hi deliberaven les qüestions administratives interiors de Catalunya i amb relació amb la contribució de l'Estat espanyol, partint sempre de la base autonòmica, proclamada inicialment en la cèlebre Assemblea de Manresa, l'any 1892.

Vingué tot seguit l'execució i pràctica de aquest ideals, nomenats, per a millor assimilar-se a la política general espanyola, regionalistes, i en l'Assamblea de Terrassa, l'any 1901, les del·liberacions s'acomodaren a la forma i manera que s'havien de fer les eleccions municipals, provincials i legislatives. Foren aquests temps els més moguts per la propaganda per Catalunya, de la nostra causa nacional, fins a la cèlebre declaració de l'Assamblea de Barcelona, l'any 1904, en que començà a discutir-se la qüestió social, iniciant-se, d'ensà de aquest fet; la diferenciació en la manera de pensar i sentir el nacionalisme, dels diferents pensadors i mestres del catalanisme. Malgrat i que la declaració de l'Assamblea de Barcelona, en la que s'hi constata que «tots els catalans tenien el dret i deure de cooperar a l'obra de l'«Unió», qualsevolga que sigués llur pensar en matèries religioses, polítiques i socials», prompte s'iniciaren les divisions i subdivisions en altres tantes colles, totes definidores de l'essència del nacionalisme català, pel vici, probablement, d'haver-se confós massa amb la política general espanyola, corruptora dels més bells ideals i aspiracions.

D'aquí n'ha resultat tot l'espectacle que fa uns quants anys està donant el catalanisme. Per un cantó, la gent reaccionaria de Catalunya, aplegant-se en gran part sota'ls plecs de la bandera que inicialment aixecà ben alta i sola la «Lliga Regionalista», arribant fins a voltes a desvirtuar la seva verdadera acció patriòtica, claudicant en sos principis en llaor a la conveniència política de quiscún influent afiliat, i menyspreuant, moltes vegades, als que, de soca-arrel nacionalistes, no varen tenir a bé'l desfer-se de les seves idees lliberals.

El cas de l'eminent patrici l'Ildefons Suñol i Casanovas, retirant-se del Congrés espanyol després de la rèplica d'en Cambó, en temps de aquell moviment de Solidaritat Catalana, i aquesta mateixa Solidaritat, són dos fets que proven d'una manera evident, que fins amb el mateix pensament patriòtic, no poden soldar-se dugues tendències socials, completament oposades.

Més, ja que és aquest fet el que domina avui en nostre actuar en defensa dels drets i reivindicacions de la nostra patria catalana, fem que cada hù dintre dels seus, exerceixi el llur apostolat. I ja que en l'actualitat, sembla que no's pugui ésser catalanista sense pertèixer a la «Lliga», per la fútil raó de que és aquesta l'organització patriòtica que compta amb més nombre d'afiliats, esforcem-nos en propagar les idees lliberadores de l'humanitat, assimilant-les a l'essència nacionalista; que per aquest camí farem obrir els ulls a la classe treballadora, que jamai s'uniria amb la gent reaccionaria, i privem, fent-li comprendre'l perquè de l'existència del nacionalisme, base de nostre llibertat, de que falsos redemptors els enganyin miserablement, amb promeses que no poden complir i ni els mateixos redemptors han somniat mai.

Veus-aquí la feina a fer, començada en la Assamblea de Tarragona i admirablement propagada per l'eminent mestre del nacionalisme, el doctor Martí i Julià, definint i orientant el nacionalisme «vers al món»; segons gràfica expressió d'ell, coordinant l'esforç que l'humanitat, a ben segur, farà, per la seva pròpia redempció, acabada que sigui aquesta guerra gran, segadora de tantes precioses vides, amb l'exaltació del sentiment pur i exclusivament català, orientat en les doctrines socialistes — que no cal confondre amb les anarquistes i ni tant sols sindicalistes. — úniques que's poden prendre en serio en l'actualitat, si de la nostra regeneració espiritual, per a la perfecta harmonització amb les demés nacionalitats del món, se tracta.

Cal que, prenent exemple en les actuacions dels altres pobles de la terra, enrobustim l'essència nacionalista de la nostra col·lectivitat, per a que compregui que, siguin quines siguin ses idees, posin per davant l'aspiració suprema de la reivindicació de la Patria Catalana, constituïda en nacionalitat mundial, sense que hagin d'abdicar per res de les seves més heterogènies concepcions; ancs bé, conresant-les amb amor i creixent entusiasme, puix que, a la fi, tots hem de trobar-nos en el camí del nostre total ressorgiment, no preocupant-nos tant de combatre'ns, no gastant nostres energies amb llargues, inacabables lluites intestines, que no fan més que entrebancar el nostre viarany cap a la consecució de nostra aspiració nacional.

Deixem que'ls regionalistes s'entretinguin en fer propaganda per les terres gallegues i asturianes, talment com si a casa nostra tinguessim acabada llur missió patriòtica i social. Deixem-los també'l pas lliure en sa actuació nacional espanyola, que qualques vegades ha

sigut brillant i els honra abartament, mentres no claudiquin, per un plat de lleties, de cap ni una de les nostres aspiracions nacionals. A la fi, si és que treballen de bona fè, Catalunya els restarà en agraïment; i quan la nostra llibertat serà assolida, podrem tots plegats cridar ben alt i per tots els àmbits del món: ¡Tots per Catalunya!

ALFRED CANAL

JORNADA DE VICTORIA

Hem guanyat! Hem guanyat!...

Heus aquí una frase post-electoral que sembla tot un poema i no representa més que'l triomf d'una ambició personal, sobre una altre ambició personal.

Has guanyat, obrer, pobre i elector alhora, per a més dissort, has guanyat; però, per ventura amb el teu triomf, i les teves energies, i el teu vot, i el teu entusiasme, vens de conquerir un nou raig de llibertat per a la teva patria, o un nou prossèlit pels teus ideals, o un augment en ton jornal, o cinc cèntims de rebaixa en les monjetes?

No; tot restarà com estava. Ni'ls queviures baixen, ni pugen els jornals, ni la patria és més lliure, ni tu tampoc; i, en quant als teus ideals, el millor que podràs fer, per ells, és no recordar-te'n.

Ben inútilment has combatut, bon elector!

T'han ficat en un ambient de politiquisme sens cap mena de sentiment elevat; t'han portat a un camp de batalla en el que no lluiten altres banderes que'ls odis i ambicions personals; l'estrèpit de la lluita ha enfosquit ton esperit i t'ha fet oblidar les reivindicacions a que aspiraves i tots els teus vells ideals de progrés i llibertat i República, àdhuc els teus sentiments de patria.

Així, en la teva lluita, en la que tu sostens contra'l capitalisme, s'és establert un armistici estrany, amb aventatges manifestes per a ell, que serà més fort a mida que tu seràs més feble i't veuràs més impossibilitat de constituir i sostenir caixes de resistència per a fer valer els teus drets i per a fer triomfar les teves aspiracions de comunisme entre tu i el capital pel qual treballes.

Hem guanyat!...

Ho dius tu, satisfet, tirant la gorra enlaire i ho diu també'l teu amo. Aneu junts: haveu establert la Santa Al·liança; però l'haveu establert per a un fi momentani, passatger, àdhuc innoble.

Demà, tot restarà com ahir, si no contem l'ambició ja satisfeta, la venjança aconseguida.

Tu, forjador incansable, seguiràs doblegant el ferro a cops de mall i suaràs i bufaràs davant de la fornal, per a guanyar tres pessetes diàries; i tu bon llaurador, seguiràs enfonsat l'arada en la dura terra i arrencant la mala herba i engrunant els terroços a cops de fanga, sota uns raigs de sol abrasadors o en els dies freds de l'hivern, per a que't donin vuit rals i un cant d'aigua; i tu, simpàtica teixidora, seguiràs reclosa tot el dia davant del teler, sacrificant allí la teva juvenesa i la teva salut, sotsmesa a la brutalitat d'un majordom, per a guanyar deu rals o tres pessetes, sens descòmptat el probable descompte d'una tara en el teixit, que ells sabran bé entregar al comerç com a bó; i tu, pàl·lida i joveneta cosíjora, seguiràs migrant-te, encorvada durant la blanca tela, lent rodar incessantment la màquina; i quan de nit ja'ls teus ulls despediran llàgrimes de fadiga, quan ton

pit oprimat aspirarà l'aire del repòs, hauràs pogut guanyar... ¡vint cèntims per camisa!

Hem guanyat!...

I la patria segueix esclava i despullada de aspiracions de llibertat i redempció; i els vividors governaràn; i l'amo t'explotarà; i'ls ideals com els ceptres, seguiràn essent el suport de la balança mercantil i les corones imperials i les senyeres santes de les patries, símbols de runes, d'extermini, d'opresió i d'assassinats en massa.

F. MONTAÑA

RÀPIDA

ELS FETS DE GIRONA. — Per fi s'ha tractat en serio, en el Congrés espanyol, pel diputat republicà per Tortosa, en Marcellí Domingo, aquesta vergonyosa qüestió. Per fi hem sabut, per boca d'aquest enèrgic diputat — que s'ha emportat les simpaties de Catalunya entera — la realitat del que va ocórrer en aquella capital catalana.

Fou en la diada dels fets, que tots els que'n sentim catalans vàrem estremir-nos llegint l'esgarrifosa malifeta. En l'interior nostre, l'hi a ens revoltava i àdhuc en nostra pensa s'hi apareixia aquella nit de les fogueres en plena Rambla barcelonina, de trista recordança...

Girona voltava'l nostre cervell, com au esmaperduda en mig d'una tempesta, i a l'eixir a flor de llavi una execració sacrosanta, amarada d'un dolç i alhora foll amor a la patria ofesa i maltractada...

ens aparegué, de sopte, un espectre sots forma de president del Congrés espanyol, que pronunciava les següents paraules: «Se entra en la discusión de las elecciones de Gerona. Tiene la palabra el señor Ventosa y Calvell»

¡¡...!!

ISALUT, OBRERI

Al començar avui la nostra tasca de periodistes, sens cap pretensió — que seria inesplorable — però amb forsa entusiasme, te saludem, obrer, i't fem ofrena d'aquestes planes perquè és un dels nostres propòsits el defensarte; perquè veiem que ets el que més afany tens i, a l'ensem, ets el més sofert i resignat, en la nostra vila. Lluny de les regeneradores idees del socialisme i de tota societat de resistència, l'obrer se troba, a Granollers, aïllat, sense medis per a alçar la veu i té de callar per a que no manqui el pa als seus fills i l'alegría a la llar, freda, desamparada de lo més necessari i sentint l'injustícia que li fan, car si ell fa guanyar al burgès una quantitat faulosa, ell resta guanyant un trist jornal molt insuficient per a cobrir les necessitats de la família.

Com que aquestes miseries sols les senten els obrers, aquests queden abandonats a la seva dissort i han de callar i rosegat-se'ls punys, trobant-se impotents per a fer veure les seves necessitats a l'amo, que a l'ensem va arreconant milers i milers, deguts tots al suor de la classe treballadora que no's troba corresposta. I aquesta, allavors fa ús de la seva única arma i, plegant se de braços, i declarant se en vaga, deixa de produir, convertint se en un capital mort, una màquina espatllada per al burgès, que's desespera de no guanyar diners.

No volem dir amb tot això que volguem la classe única, igualant-nos materialment. Això, ja compremem que no és possible per la mateixa naturalesa humana, que a l'endemà desfaría l'equilibri.

Nosaltres sabem que l'obrer, a més d'ésser una font de producció, també té deures d'home per a complir, com els té l'home més poderós del món.

Per çò hem inaugurat aquesta secció obrera, en la qual ens farem ressò de les aspiracions de la menyspreuada classe productora.

Obrer de Granollers: Animats per molts bons propòsits i amb el major entusiasme, t'oferim aquestes planes per a que siguin el portaveu de les teves justes aspiracions, que nosaltres — tant obrers com tú — defençarem amb tota la força de la nostra joventut i amb tot el pès de les nostres conviccions.

ESTEVE SARROCA

Necessitat d'un canvi de règim

Hi hà molts republicans que, desenganyats per l'impossibilitat que ells veuen d'instaurar la República a Espanya, s'acullen al règim monàrquic actual, pensant que des d'allí també's pot fer bona feina lliberal, demòcrata i socialitzadora. ¡Quàn equivocats van, al nostre entendre, aquests que així pensen!

Are mateix, veiem els entrebancs que posen i estan posant els elements de dreta, a alguns dels projectes en sentit més o menys liberal que ha presentat el ministre d'Hisenda, senyor Alba i que segurament no's podran tirar endavant, per la persistent oposició que se'ls fa.

Veiem també la brillant campanya que està fent el digne diputat per Tortosa, en Marcellí Domingo, en contra de negocis no gaire nets i de fets, recentment ocorreguts, i que se li contesta amb denúncies i menaces de processaments, qui sab si per a fer-lo callar.

I, per si no n'hi havés prou amb això, per a acabar de fer la balançada, veiem la polsaguera que han aixecat les paraules de l'exministre senyor Urzáiz, pronunciades en la conferència de la Corunya, al dir que ell deixà d'ésser ministre i feu renúncia d'altres càrrecs, de l'Estat, per no voler prevaricar en certs assumptes, i que per consegüent, els que ocupin aquests llocs, estan subjectes a la prevaricació.

¡Joves republicans, no desmaieu! Are és hora, més que mai, d'aguantar-se fermes en les conviccions republicanes; a fi de lliurar la batalla, que sembla que ja s'acosta, en contra d'aquest odiós règim, tant corromput com xacrós, emparador de les més baixes immoralitats, com de les més grans anomalies.

FRANC D'ONELL

LA LLENGUA PATRIA

Per disort — i això cal confesar-ho — no són pas els catalans que, amb tot i no ésser analfabets, desconeixen la llengua llur, científicament parlant, i que si bé és veritat que verbalment l'utilitzen, és degut a que en els seus primers anys de vida no disposaren de cap altre medi per a entendre's amb els que'ls vorejaven.

I, d'aquests, n'hi han de dues maneres,

Els uns, que podríem anomenar-los deixats o ignorants, són els que creuen que ja fan bé prou amb saber quelcom del què'ls ensenyaren al col·legi, quan eren petits; els que, amb tal que'ls entenguin i tinguin pa a taula, encar que aquest sigui guanyat amb les llurs suades, que'ls burgesos, aprofitant la seva poca instrucció, que'ls manté enfosquida la pensa, les han expremudes i explotades, poc els preocupa també que les ciències progressin. Són de plànyer.

Després, hi han els altres, que són els que, considerant que han de sobressortir per damunt de la gent vulgar, tampoc la practiquen la seva llengua, car així creuen fer-se grans i el *vulgus* se'ls mira.

A aquests, els podríem anomenar de prentosió ridícula.

¿No heu reparat amb alguns que no recordant-se ja del bé rebut per aquesta parla nostra, amb la que varen pronunciar els primers mots, amb la qual quan tenien gana i no coneixien la vanitat que en sí porta l'ús de raó, demanaven a la mare, que'ls engendrà, que'ls alletés i també al pare, que, embadalit, els enjogassava, malmeten are una llengua, que, per no ésser la seva, com si fos un càstic, parlen tota xampurrada?

Creuen fer-se grans. Es que no saben el què tenen. L'esperit vanitós els domina, els fa uns miserables i els presenta enfront de la gent modesta i sensata, en una forma tant ridícula que no pot menys que compadir-los.

Sí; els compadeix, i àdhuc els desprecia; car no creu necessari que per relacionar-nos entre nos, hi hagin renegats, que's creguin amenitzar les converses, amb una parla que serà tant bonica com vulguin, però que per damunt d'aquella, devem com a bons catalans imposar hi la nostra.

La nostra parla catalana, sí; que devem conrear la i enaltir-la, començant per despreciar als que, com aquell, en reneguen i la deixen de banda; procurant convèncer, als que sols el viure els preocupa, fent los-hi veure a l'ensems que si saben, viuràn millor, car veuràn qualques coses que are no veuen; que si practiquen la llur parla farán patria; que fent patria, guanyaràn riquesa i esplendorositat per la terra on van nèixer, i que de la riquesa d'ella en gaudirem tots plegats.

Pregonem-la arreu, la nostra parla. No'n volgum d'altre; deixem-les, que ja prou servei fan als mal-criats que reneguen del terror que'ls acull, com si temessin fer-ho amb la propia.

Deixem-les per la gent engalanada; que no saltres no devem escriure i deixem-les que les utilitzin en aquells *circos* que per vergonya del món civilitzat existeixen encare, i per a que en ells s'hi desbordi l'entusiasme de gent afamada d'impressions, d'instints salvatges, que com altres emperadors romans contemplen la lluita que s'entaula entre homes que desprecien la vida, es presten a martiritzar unes feres, que encar que feres, son nobles i de mellors sentiments a voltes, que aquells que presenciant tant denigrant espectacle, deixen el seient, i s'esgargamellen demanant que la música (la de la Creu Roja per exemple) amenitzi l'embranzida d'un brau que, molt potent, enfila i degolla inofensives bestioles que, per mal agraiment dels seus amos miserables, són portades a la *lluita* indefenses i tapades d'ulls, per a donar joia a aquell poble de sentiments innobles.

Volguem-la tots, la nostra llengua; acollim-nos a ella, per a fer un poble gran; de gent des-

perta i culta. Fem-la ressonar pel món, hermosa, i de gran que ja és, fem-la més gran encare. Ajuntem nostre esforç, al dels poetes.

Sols així tindrem la Llengua Patria.

AMADEU BARBANY

NOVES

BENVINGUTS.—Han arribat a la nostra Redacció els següents periòdics, als quals agraim la salutació que'ns dirigeixen, bo i alentant-nos, i amb gust sostindrem el canvi:

«La Nació», de Barcelona.

«Gent Nova», de Badalona.

«Comarca Selvatana», de Santa Coloma de Farnés.

«Baluart de Sitjes», de Sitjes.

«El Consecuente», de Reus.

«Renovació», de Tarragona.

«Patria», de Valls.

«La Veu del Camp», de Reus.

«Heraldo Nacional», de Barcelona.

«Ceretania», de Puigcerdà.

....

UNIÓ CATALANISTA.—Per a avui, diumenge, està convocat el Consell General de Representants, en l'hostatje del «Centre Nacionalista Català», de Barcelona.

Per l'importància dels assumptes a tractar, promet ésser interessant llur deliberació, pel què respecta a la vida interna de l'entitat capital del Nacionalisme

Procurarem enterar-nos-en

....

NEUTRALITAT?—Preguem al redactor o col·laborador de nostre confrare «La Comarca» d'aquesta vila, que quan de nou publiqui l'història d'Anglaterra, parli d'Anglaterra i no dels pirates anglesos. Al propi temps, li demanem que no's planti en l'any 1806, ja que no finí allavors aquella nació, puix en 1808 veiem encar un potent exèrcit anglès, sots comanament d'en Wellington, lluitar en terres ibèriques per a lliurar a Espanya de les urpes de Napoleón I, i guanyar les més grans batalles que s'atribueix Espanya com a victòries seves d'aquella guerra.

....

L'ESPERADA VISITA.—Per un atent B. L. M. de l'Arcaide, ens enterem i ens prega fem públic que — per fi — avui, diumenge a les onze del matí, l'excellentíssim senyor don Josep Francos Rodríguez, inaugurarà la Central telefònica de l'Estat en aquesta vila, preparant-se-li, amb aital motiu, una entusiasta rebuda. Hem rebut també un manifest, que no publiquem, per manca de lloc.

Agraim la deferència del nostre batlle, i desitjem que al senyor Francos li sigui agradosa l'estada entre nosaltres.

....

LES ESPATLLADES ACERES.—En el nostre primer nombre ens congratlavem de l'acord del nostre ajuntament d'arreglar les acerres; emperò ja han passat quinze dies i encare no veiem ni tants sols aquells tristos *cairons* i emblanquinades *gavetes*. ¿No li sembla, a l'Excelentíssim, que aquest assumpte porta un xic de pressa?

....

NOMENAMENT.—Ha sigut nomenat secretari efectiu de nostre Ajuntament, el que

fins are desempenyava dit càrrec interinament, don Jaume Buscarat.

....

VOT DE GRACIES.—En una de les darreres sessions municipals, n'ha sigut donat un, al director de Telègrafs i Telèfons d'aquesta vila, don Blai Pallarés, per l'activitat demostrada en lo de l'instal·lació de la xarxa telefònica que avui s'inaugura.

....

BON PATRICI.—També l'ajuntament, ha telegrafiat a en Genís Pereantón, fill d'aquesta vila, donant-li les gracies pel donatiu de 2,000 pessetes, fet amb destí als seus Hospitals.

Es un acte de filantropia i amor a la patria radiua, el del senyor Pereantón, pel qual el felicitem; desitjant, a l'ensems, que aquest acte fós sovintment imitat per altres compatricis.

....

ARTICLE PROMÉS.—Per al vinent nombre, ens ha promés un article polític, el ferm republicà i convençut autonomista En Angel Samblancat. Creiem que aquesta nove ha de plaure a tots nostres amics.

....

PRIMERA ENCEPEGADA.—Un burgès sotscriptor de nostre periòdic, ens ha comunicat que'l donguessim de baixa, per ésser la nostra actuació, massa favorable a la classe treballadora. ¿Qué'ls sembla? ¿Som o no som?

JOVENTUT

Nacionalista Republicana Socialista

(EN CONSTITUCIÓ)

Se convoca a una reunió en el local de «L'Alhambra», per al dia de Tots Sants, a les tres de la tarde, en la que's tractarà de la constitució definitiva d'aquesta entitat i de convertir el nostre periòdic en publicació setmanal.

Preguem a tots nostres amics llur assistència puntualment.

Per la Comissió organitzadora
El Secretari,
JOAQUIM MOGAS

Restaurant de l'Estació de M. Z. R.

a càrrec de

MANUEL ARGEMÍ

RIFA-REGAL

d'un

MAGNÍFIC MEUBLEPHONE

en combinació amb la Rifa de Nadal

Es un artístic aparell fonogràfic, allotjat dins una preciosa caixa de caoba, amb adornaments de bronze. Tot ell va tancat amb persianes i és proveit d'un departament per a les plaques.

Llum elèctrica a l'interior

Acompanyen al MEUBLEPHONE un centenar de plaques dobles, impressionades pels millors artistes i institucions musicals

Preu del bitllet, 10 céntims

Renovació

SE VEN A LA

BOTIGA NOVA

IME. DE E. GARRELL ; GRANOLLERS

La Unión i El Fénix Español

Companyia d'asegurances reunides
(INCENDIS i VIDA)

Representant a Granollers:

Josep Casado Muriel

ALFONS IV, 26

SABATERIA

de

N. Valls i fill

Calçat sòlid i elegant
a preus reduïts

CARRER DE SANT ROC, 5

Botiga Nova

Carrer Anselm Clavé, 16

GRAN ASSORTIT
en Postals, Objectes d'escriptori
i Perfumeria

Figurins:

París Elégant i La Femme chic

Fotografia BOSCH

Retrats al bromur

Reproduccions i Ampliacions

50 per 60 centímetres des de

5 PEsSETES

España Vitalicia

COMPANYIA DE SEGURS SOBRE ENFERMETATS

Metge Representant: DON ALFRED CANAL

TAULA DE SUBSIDIS

Categoríes	PRIMES		SUBSIDIS DIARIS			SUBSIDI DEFUNCIÓ
	De 10 a 42 anys	De 42 a 55	Medecina	Ciruj. Major	Ciruj Menor	
1. ^a	0.60	0.95	1.50	1.50	1.00	12.50
2. ^a	1.10	1.35	3.00	3.00	2.00	25.00
3. ^a	1.60	1.85	4.00	4.00	2.50	35.00
4. ^a	2.10	2.60	5.00	5.00	3.00	40.00

NOTA IMPORTANT : El subsidi per defunció pot augmentar se fins a 200 ptes satisfent una sobre-prima de 0.20 ptes. cada mes.

ESTEVE

CAMILLO

CALITAT EXTRA SUPERIOR

Vendes a l'engrós i al detall * Exportació a provincies

CARRER D'EN PRIM, 87

Arderiu Payerols i C.^a

TRANSPORTS

CARRER DEL REC, 15

Barcelona

¡No hi há més, senyors!... Quan tinguin sed, no demanin
altre cosa que les Begudes Gaseoses, Sifons i Aixarops

DEPOSIT DE LA CERVESA DAMM

CLOTET

Carrer de Barcelona, 16 i 18

Corones

Gran assortit per a
la diada de difunts:

Miquel Iglesias

PLAÇA DE LES OLLES, 14

SASTRERIA

de

J. Sitjes Freixas

:: Confecció esmerada de trajos i
tota classe d'abrics (gabans, etc.)

Plaça Major, 27

LA CATALANA

Societat de Segurs contra Incendis a Prima Fixa
Domiciliada a Barcelona
Rambla Catalunya, 15 i Corts, 264

Agent Representant

a Granollers i son Partit

Pere Novellas Valls

Carrer d'Alfons IV, 30